

## Arrest

nr. 44 057 van 28 mei 2010  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 25 maart 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 maart 2010 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde en de verlenging op 11 maart 2010 van het bevel om het grondgebied te verlaten van 9 maart 2010 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDERMEERSCH, die loco advocaat P. BURNET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 november 2009 dient verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 9 maart 2010 wordt aan verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Op 11 maart 2010 wordt de termijn van de beslissing van 9 maart 2010 verlengd. Dit zijn de bestreden beslissingen, die als volgt zijn gemotiveerd:

*“ 0 -artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft In het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.*

*0 - artikel 7, eerste lid, 9 : wordt met toepassing van internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, aan de Belgische overheden overgedragen door de overheden van een andere Staat; Verordening EG 343/2003 van 18/02/2003 (Dublin II).*

*Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Griekenland, Oostenrijk, Nederland, Portugal, Spanje , Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta, om de volgende reden :*

*Gezien betrokkene niet in het bezit is van geldige reisdocumenten kan hij met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken.*

*Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.*

*Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie. Betrokkene heeft op 14/12/2004 een asielaanvraag ingediend, die op 14/02/2005 geweigerd werd door het CGVS met een bevel om het grondgebied te verlaten. Betrokkene diende op 31/07/2006 een tweede asielaanvraag in, die op 07/08/2006 geweigerd werd met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 quater). Betrokkene diende op 25/05/2007 een derde asielaanvraag in, die op 03/07/2007 geweigerd werd met een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 quater).*

*Bovendien heeft betrokkene het voorwerp uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten bij een politiecontrole waarbij zijn illegaal verblijf werd vastgesteld en dit op 12/01/2006.*

*Met de toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.*

*Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.*

*Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Betrokkene is in onwettig verblijf aangehouden in Frankrijk en wordt aan de Belgische overheden overgedragen in het kader van de Dublin II Verordening. ...”*

## **2. Over de ontvankelijkheid**

2.1. De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op. Zij betoogt dat het beroep gericht is tegen de melding van 11 maart 2010 van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie- en Asielbeleid waarbij de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd wordt tot 16 maart 2010. De verwerende partij stelt dat dit een uitvoeringsmaatregel is die niet vatbaar is voor een procedure tot nietigverklaring/schorsing.

2.2. Verzoeker stelt met huidig verzoekschrift een schorsings- en annulatieberoep in tegen enerzijds het bevel van 9 maart 2010 om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde en de verlenging van 11 maart 2010 van de termijn om het grondgebied te verlaten.

De verwerende partij stelt terecht dat een verlenging een loutere uitvoeringsmodaliteit is en daardoor geen bij de Raad aanvechtbare rechthandeling is. Derhalve is het betoog “à titre principal” tegen de verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten onontvankelijk. De exceptie is in de aangegeven mate gegrond.

### 3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een tweede onderdeel "*à titre subsidiaire*" voert verzoeker in een eerste middel de schending aan van de artikelen 9, alinea 3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de substantiële of voorgeschreven vormen, van het redelijkheidsbeginsel, van het beginsel van goede administratie en van artikel 8 EVRM.

Verzoeker betoogt dat de verwerende partij de motiveringsplicht geschonden heeft door aan hem op 9 maart 2010 een bevel om het grondgebied te verlaten te geven zonder rekening te houden met zijn op 2 november 2009 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat hij in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf buitengewone omstandigheden heeft aangevoerd, en dat die duidelijk niet in overweging werden genomen in de motivering van de bestreden beslissing. Aangezien de gemeentelijke administratie van Molenbeek duidelijk zijn aanvraag heeft overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken (zoals blijkt uit het attest dat hij voorlegt), kan de verwerende partij niet ontkennen dat zij kennis heeft kunnen nemen van de in zijn aanvraag aangevoerde buitengewone omstandigheden (duurzame verankering, zijn werk, verschillende in België aangeknoopte relaties, integratie...). Verzoeker stelt dat de Raad van State meerdere malen heeft gesteld dat de verwerende partij eerst een beslissing dient te nemen over een aanvraag om machtiging tot verblijf alvorens een bevel om het grondgebied te verlaten te geven. Verzoeker stelt dat hem dwingen om het grondgebied te verlaten alvorens hem de kans te geven zijn situatie te regulariseren, het beginsel van behoorlijk bestuur schendt. Bovendien spreekt verwerende partij zich niet uit over inmenging op zijn recht op privéleven zoals beschermd door artikel 8 EVRM. Verzoeker stelt dat volgens het EVRM elk individu het recht heeft om relaties aan te knopen en te onderhouden en verwijst hierbij naar het arrest Soering van het EHRM. Hij benadrukt dat hij heeft aangetoond in zijn aanvraag om machtiging tot verblijf dat hij doorheen de vele jaren in België sterke en affectieve banden met Belgen heeft opgebouwd. Tenslotte verwijst verzoeker naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die stelt dat het bestuur niet zomaar automatisch toepassing mag maken van artikel 7 van de Vreemdelingenwet wanneer er voorafgaandelijk een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd ingediend en in die aanvraag er ernstige aanwijzingen zijn dat er een mogelijke schending kan zijn van een fundamenteel recht met directe werking in België.

3.1.2. Waar verzoeker de schending "*du principe de bonne administration*" aanvoert, merkt de Raad op dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die/dat zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Verzoeker verwijst slechts in zeer algemene bewoordingen naar een schending van het algemeen principe van goede administratie zonder te preciseren welk principe van behoorlijk bestuur werd geschonden. Het is niet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om uit die uiteenzetting een middel te distilleren. Dit onderdeel is onontvankelijk.

De in het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de Minister in redelijkheid is kunnen komen tot de gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

Een aanvraag ingediend op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, schort de uitvoerbaarheid van het bevel niet op, dat zijn rechtsgrond vindt in de motieven opgenomen in dit bevel, zoals in casu. Bij een eventuele vernietiging van dit bevel wijzigt de rechtstoestand van verzoeker niet, zodat de verwerende partij hetzelfde bevel zou moeten nemen ook als het vorig bevel wordt vernietigd, omdat na vernietiging van het bestreden bevel verzoeker nog steeds zonder verblijfsrecht en dus illegaal op het grondgebied verblijft. Verzoeker toont niet aan dat een bepaling van materieel recht zou zijn geschonden, waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het indienen van een regularisatieaanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid zou opschorten van een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven.

Bijgevolg kan voormeld betoog geen afbreuk doen aan de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing, die verzoeker bovendien nergens in zijn verzoekschrift betwist. Verzoekers betoog is immers beperkt tot de stelling dat de verwerende partij eerst had moeten beschikken inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf alvorens de bestreden beslissing te nemen. Derhalve maakt verzoeker niet aannemelijk dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze de bestreden beslissing heeft genomen.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van zijn recht op privéleven, merkt de Raad op dat krachtens artikel 8, eerste lid van het EVRM ieder recht heeft op respect voor zijn familie- en gezinsleven. Het tweede lid van artikel 8 van het EVRM geeft aan onder welke voorwaarden bepaalde beperkingen mogelijk zijn op deze grondrechten. Om zich dienstig te kunnen beroepen op artikel 8 van het EVRM dient verzoeker te vallen onder het toepassingsgebied van artikel 8, lid 1 van het EVRM. Er moet in casu nagegaan worden of er daadwerkelijk sprake is van een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM (EHRM, Gül t. Zwitserland, 19 februari 1996, 22 EHRR 228, 29). De vreemdeling dient, in zijn aanvraag ten aanzien van het bestuur en ten laatste voor deze tot zijn beslissing komt, aannemelijk te maken dat hij een feitelijk gezin vormt met een Belg of een vreemdeling in België. Er moet sprake zijn van een effectief beleefde gezinssituatie of van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en zijn familie.

In casu voert verzoeker aan dat hij doorheen de vele jaren in België sterke en affectieve banden met Belgen heeft opgebouwd. De Raad merkt op dat de Raad van State meermaals heeft geoordeeld dat gewone sociale relaties niet vallen onder de toepassingsfeer van artikel 8 EVRM (RvS 27 juni 2007, nr. 172.824; RvS 14 november 2005, nr. 151.290; RvS 15 februari 2005; nr. 140.615, RvS 23 januari 2002, nr. 102.840). Voorts dient opgemerkt te worden dat verzoeker bij het verwijzen naar een arrest van het EHRM, niet aantoont dat hij zich bevindt in dezelfde feitelijke omstandigheden zoals vermeld in de aangehaalde arresten. Derhalve toont verzoeker niet aan dat de verwerende partij artikel 8 EVRM heeft geschonden. Gezien het feit dat gewone sociale relaties niet onder de beschermingsfeer van artikel 8 EVRM vallen, maakt verzoeker dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij onterecht geen overweging heeft gemaakt in de bestreden beslissing omtrent de impact van artikel 8 E.V.R.M. op zijn privéleven.

Het eerste middel is onontvankelijk en voor het overige ongegrond.

3.2.1. In een tweede onderdeel "*à titre subsidiaire*" voert verzoeker in een tweede middel de schending aan van het vertrouwensbeginsel en het beginsel van goede administratie. Verzoeker verwijst naar een e-mail van 11 maart 2010 van de verwerende partij aan verzoeker die stelt dat zijn aanvraag om machtiging tot verblijf nog niet is behandeld en dat hij daarom die dag wordt vrijgelaten. Verzoeker stelt dat op basis van dit bericht hij redelijkerwijze kon geloven dat het bevel om het grondgebied te verlaten ingetrokken is. Verzoeker stelt dat een uitvoering van de bestreden beslissing een schending zou zijn van het vertrouwensbeginsel.

3.2.2. Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan (RvS 22 maart 2004, nr. 129.541). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd.

Uit elektronische correspondentie op 11 maart 2010 van de verwerende partij aan verzoeker die zich in het administratief dossier bevindt, wordt inderdaad het volgende gesteld:

*“Je vous remercie de votre copie de l’art. 9 bis. Comme la demande art. 9 bis n’a pas encore été traitée, M. Hassan est libéré ce jour”.*

De bestreden beslissing bestaat echter uit twee componenten, enerzijds een bevel om het grondgebied te verlaten en anderzijds de beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

De bovenvermelde vrijlating van verzoeker betekent dus niet dat de eerste component van de bestreden beslissing impliciet zou ingetrokken zijn. Het determinerende motief van de bestreden beslissing, namelijk dat verzoeker niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum, blijft immers onaangetast. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat het vertrouwensbeginsel geschonden is.

Het tweede middel is ongegrond.

#### 4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend en tien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC